

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 614/2024-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu (sudca spravodajca) a sudcov Ladislava Dudíťa a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Mariánom Ďurinom, advokátom, Sibírska 4, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 61C/32/2019 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 29. novembra 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia v napadnutom konaní. Sťažovateľ navrhuje prikázať okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov, priznať mu finančné zadosťučinenie vo výške 5 000 eur a trovy konania.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal 9. marca 2019 na Krajskom súde v Bratislave „Žalobu o porušovaní ľudských práv a slobôd“ proti Slovenskej republike konajúcej prostredníctvom Ministerstva obrany Slovenskej republiky. Krajský súd žalobu 20. marca 2019 postúpil okresnému súdu, ktorý uznesením z 25. októbra 2021 konanie zastavil. Na základe odvolania sťažovateľa krajský súd uznesením sp. zn. 6Co/118/2021 z 22. decembra 2021 uznesenie okresného súdu zrušil (druhýkrát).

3. Žalobou sa sťažovateľ domáha určenia, že žalovaná porušila jeho ľudské práva a slobody tým, že počas jeho vojenského štúdia na Vojenskom gymnáziu SNP v Banskej Bystrici od 1. septembra 1969 do 23. augusta 1973 ho ako maloletého nútila vykonávať detskú prácu v areáli kasární,

dozornú službu, službu spojok, držať stálu bojovú pohotovosť, urobila z neho detského vojaka, nútila ho absolvovať vojenské predmety, ostrú vojenskú prípravu a vojenský výcvik, nosiť uniformu príslušníka ČSLA, bez zjavných príčin obmedzovala jeho slobodu.

4. Sťažovateľ považuje obdobie piatich rokov nečinnosti okresného súdu za ničím neodôvodnenú nečinnosť.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) postupom okresného súdu v napadnutom konaní, v ktorom sťažovateľ vystupuje v procesnom postavení žalobcu.

6. Podľa § 45 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd je viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania, ak § 89 neustanovuje inak.

7. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom, teda tou časťou ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha, čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na uvedené môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej ústavnej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05, IV. ÚS 355/09, IV. ÚS 287/2011, II. ÚS 660/2016). Platí to predovšetkým v situácii, keď je sťažovateľ zastúpený zvoleným advokátom.

8. Ústavný súd konštatuje, že výkon súdnictva vo veci sťažovateľa na základe zákona č. 150/2022 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s novými sídlami a obvody súdov v znení zákona č. 398/2022 Z. z., ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, prešiel na novozriadený Mestský súd Bratislava III a následne jeho agendu prevzal Mestský súd Bratislava IV, ktorý vedie konanie v právnej veci sťažovateľa pod sp. zn. B3-61C/32/2019. O žalobe sťažovateľa tak už od 1. júna 2023 nekoná okresný súd, ktorý sťažovateľ v sťažnosti (v petite, ako aj v odôvodnení) opakovane označuje ako jediného porušiteľa, a teda jeho postupom ani nemôže dochádzať k zásahu do sťažovateľom uplatnených ústavných práv. Súčasne sťažovateľ procesne nesprávne označuje za porušiteľa svojich práv Slovenskú republiku zastúpenú okresným súdom, keďže v konaní o ústavnej sťažnosti vystupuje vždy konkrétny všeobecný súd vo vlastnom mene.

9. Rozsah nedostatkov ústavnej sťažnosti je taký, že ústavný súd nemal priestor na to, aby svojím zásahom (či už vo forme výzvy na doplnenie ústavnej sťažnosti, alebo vlastnou aktivitou) odstránil tieto nedostatky ústavnej sťažnosti. Vzhľadom na to, že nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí sa týkalo petitu ústavnej sťažnosti, teda podstaty ústavnej sťažnosti, ústavný súd sťažovateľa nevyžýval na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti.

10. Ústavný súd v tejto súvislosti tiež pripomína, že označené nedostatky zákonom ustanovených náležitostí nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

11. Pretože predmetná ústavná sťažnosť v predloženej podobe neobsahuje náležitosti, ktoré na uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovujú ústava a zákon o ústavnom súde, a to správny a určitý petit ako východiskový rámec ústavnej sťažnosti, a to napriek kvalifikovanému zastúpeniu sťažovateľa, ústavný súd ústavnú sťažnosť v súlade s § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

12. Odmietnutie ústavnej sťažnosti sťažovateľa proti postupu všeobecného súdu sťažovateľovi nebráni v tom, aby sa porušenia svojich ústavných práv domáhal proti postupu Mestského súdu Bratislava IV. Ústavný súd tiež dáva do pozornosti sťažovateľovi, že zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, o ktorého ustanovenie opiera svoj nárok na náhradu trov konania, bol zrušený zákonom o ústavnom súde (§ 251). Tiež základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vo veciach zastupovania pred ústavným súdom od 1. januára 2024 podľa novelizovaného § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov nepredstavuje jednu šestinú, ale už jednu štvrtinu výpočtového základu. Tomu by mala zodpovedať aj kvalita právnych služieb poskytovaných sťažovateľovi jeho advokátom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. decembra 2024

Libor Duľa
predseda senátu